temma sitke ning rahhaahne olli; agga mis sest lapsele kahjo? arwas mees. Need kombed, mõtles temma weel, korjawad ehk ikka warrandust jure.

Tullewal pühhapäwal ütles mõlder Peetrile: Kulen, et Hans Huber swägga head nissud müüb. Meil lähhäks neid kül nüüd tarwis. Wõtta sinna tänna pärrast lounat sedda teed kätte, liinna minnema ja neid nissuit waatma, kas kõlbawad meile. Sa jouad kül, õseks jälle taggasi. Ja kui sa korral seal olled, panne ommeti selle rikka mehhe tüttart ka nattukest holega tähhele, kes keik sedda issa warrandust peab senna pole ükši pärrima. Saab nähha, kuida temma muido sinno mele pärrast on. Ei olle tarwis, emmale sest middagit õõlda!" — Peter sai argsaste enne õhto liinna, agga Hans ja tüttar ei olnud koddo. Noor mees läks ommeti tuppa, et saak- suugu puhkada. Näggi seal ühhe toli peal tüdruko maggamas. Astus tassase sammuga temma ette, watis tük aega ükši silmi temma

peäle, ja ehmatusega hüdis temma pöie peälega: Tulle Jummal appi! eks se ei olle minno endine kallis Ewa isse, kes mo poisi aial minno sureks römuks olli? — Tüdruk ärkas kohkumisega üles, ja tundis peagi Peetrit ärra. Oh mis süddamelik röõm olli mollemil! Näkisid teine teise wasto keik head ja kuriad ülles, mis ollid nende mõda läinud aastade sees katsnud. Waesel Ewal ei olnud kül, wimiste aastade pärrast, muud kui kurja katsunud. Temma wäljaspiddine illus teggomood ja keik temma moistlikkud waggad wisid ärratasid Peetri jures temma endise armastusse meelt ellawalt ülles. Ewal se armastusse meel ei olnud ei ial mitte süddames kustnud. Peter tundis nüüd, et ei mingi uggune wägat ei saaks mitte ennam lahhutada neid, kedda Jummal jubba nende nore ea sees olli ühte annud. Ewat üksnes arwas temma prudiks, ei keddagi teist. Ja kui Ewa ommad illusad silmad temma pole ülles tõstis, kargas Peter temma peäle, hakkas temma kaela ümber ja hüdis: Nenda kui olleme norelt röõmsaste teine teisega mänginud ja

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 29